

Szlak Zabytków Techniki

LEKCJA MUZEALNA

Scenariusz lekcji

LEKCJA MUZEALNA

Temat: Od cechowni do galerii sztuki. Słowo galeria – nacechowane pozytywnie

Przedmiot nauczania: **język polski, historia, wiedza o kulturze**

Grupa docelowa: **uczniowie liceum**

Miejsce: **Galeria Szybu Wilson**

Adres www: **www.szybwilson.org**

Czas zajęć: **1,5 godziny (możliwe fakultatywne wydłużenie zajęć)**

◊ Czynności konieczne do podjęcia przed wyruszeniem w teren:

- ustalenie terminu wizyty w galerii,
- przygotowanie fragmentów „Ludzi bezdomnych” (Załącznik A),
- zapowiedzenie uczniom, by zabrali aparaty fotograficzne.

Temat: Od cechowni do galerii sztuki. Słowo galeria – nacechowane pozytywnie

🔸 METODY PRACY:

- Metody podające: **opis, objaśnienia, praca pod kierunkiem**
- Metody problemowe: **wykład problemowy z elementami interpretacji dzieła sztuki**
- Metody aktywizujące: **happening, debata oksfordzka**
- Metody eksponujące: **tworzenie fotografii, ustawianie tzw. „żywych obrazów”**

🔸 FORMY DZIAŁANIA:

- Praca w grupie
- Praca indywidualna
- Praca pozalekcyjna
- Lekcja muzealna w terenie

🔸 MATERIAŁY DYDAKTYCZNE WYMAGAJĄCE PRZYGOTOWANIA PRZED LEKCJĄ:

- Karty fragmentów z lektury „Ludzie bezdomni”

CELE PROWADZONYCH ZAJĘĆ:

Główne:

- zapoznanie się z Galerią Szybu Wilson,
- pokazanie miejsca, które, chcąc żyć w środowisku, ulega zmianom.

Operacyjne:

- uczeń rozumie, dlaczego Galeria Wilson jest na Szlaku Zabytków Techniki,
- uczeń rozumie pojęcia: inspiracja, dominanta, przeżycie wewnętrzne i fascynacja,
- uczeń potrafi opowiedzieć, jak czuł się Tomasz Judym, oglądając arcydzieła sztuki;
- potrafi dostrzec w tekście informacje ujawniające wpływ sztuki na bohatera.

FAZA WSTĘPNA – MOŻE BYĆ PRZEPROWADZONA W KLASIE, PRZED WYJAZDEM DO GALERII

Nauczyciel próbuje z uczniami wyjaśnić słowo „galeria”. Kojarzy się ono dwojako: jako miejsce wystaw, ale także pasaż sklepowy. Instrukcja o tym, że nas interesuje to pierwotne znaczenie i że uczniowie będą mieli okazję dowiedzieć się, jak dawna cechownia zmieniała się w galerię sztuki współczesnej.

Dodać należy także, że Galeria Szybu Wilson to przykład na to, że nawet w miejscu, które jest jednym z najbardziej zdegradowanych obszarów Śląska, może powstać obiekt promujący kulturę wysoką.

Celem wyjazdu jest próba przeżycia inspiracji sztuką, powtórka wybranych zagadnień „Ludzi bezdomnych” oraz powtórzenie wiadomości z zakresu interpretacji dzieła ikonograficznego.

FAZA REALIZACYJNA

Proponujemy, aby wizytę w Galerii Szybu Wilson poprzedzić spacerem przez jedno z osiedli robotniczych – Giszowiec lub Nikiszowiec.

🔹 **Działanie 1:** Już na terenie Galerii Szybu Wilson. Miejsce wybiera nauczyciel, w zależności od liczby zwiedzających.

Nauczyciel wprowadza uczniów w krąg lektury „Ludzi bezdomnych” (są już po omówieniu). Przypomina, że Judym odwiedził Paryż, w którym sztuka wywarła na nim ogromne wrażenie. Proponuje, by uczniowie zwrócili uwagę na zaznaczone fragmenty i spróbowali zinterpretować, jak sztuka oddziaływała na Judyma (Załącznik A).

Krótką rozmowa podsumowująca na temat tego, że ta sztuka go fascynowała i inspirowała (wskazanie podobieństw i różnic w znaczeniu tych słów).

🔹 **Działanie 2:** Po wprowadzeniu nauczyciel zaprasza uczniów do samodzielnego zwiedzania galerii.

Opis przeżyć Judyma ma być niejako wstępem do zwiedzania Galerii Szybu Wilson. Nauczyciel przestrzega, że wiele dzieł jest szokujących, gdyż artysta sięgnął po mocne formy przekazu. Nauczyciel przypomina uczniom o symbolicznym odbiorze dzieła malarskiego, powtarza terminy charakterystyczne dla opisu obrazu.

Uczniowie są proszeni o zinterpretowanie hasła „sztuka współczesna” - wraz z nauczycielem tworzą pełne wyjaśnienie.

Następnie każdy uczeń pracuje indywidualnie, gdyż musi wybrać dzieło, opisać je i opisać swoje odczucia. Nauczyciele wraz z uczniami określa dokładnie czas trwania ćwiczenia.

Każdy sam chodzi i ogląda zgromadzone dzieła sztuki. Wybiera jedno i próbuje napisać, jakie wzbudza w nim odczucia.

🔹 **Działanie 3:** Ponowne zgromadzenie się wszystkich w jednej przestrzeni.

Po upływie czasu, stajemy na chwilę przy każdym wybranym dziele i uczniowie opisują te, które wybrali. Ćwiczą argumentację wypowiedzi i umiejętność posługiwania się terminologią z zakresu teorii kultury.

Uczniowie, którzy zabrali aparaty fotograficzne, zbierają materiały do prezentacji.

Po zobaczeniu wybranych dzieł i wysłuchaniu interpretacji, wychodzimy z klasą na zewnątrz i tam wszyscy tworzą happening, mający zachęcić innych do zainteresowania się sztuką.

FAZA PODSUMOWUJĄCA

1 na terenie galerii:

Uczniowie prowadzą debatę oksfordzką na temat „Taka sztuka – to nie sztuka. Czy to ma jakąś wartość?” W debacie, gdzie każdy argument będzie podsumowaniem i wnioskiem na temat przemian z obszarów kopalnianych na miejsce współczesnej galerii, powtórzy się wniosek o „drugim życiu” tego miejsca.

2 w klasie, po powrocie:

Wspólne obejrzenie zdjęć z wystawy, ustna relacja z wyjazdu; przypomnienie sobie, że to lektura była punktem wyjścia do tych rozważań.

Zadanie twórcze będące formą ewaluacji:

Zrób plakat podsumowujący wizytę w Galerii Szybu Wilson. Z dzieła powinien wynikać też twój emocjonalny stosunek do tego miejsca.